RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 71.813 van 12 februari 1998
in de zaak A. 75.980/VII-16.013.

In zake : de b.v.b.a. DE HOEVE,
gevestigd te LIER,
Oud-Strijderslaan 8

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. DE HOEVE op 9 oktober 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 28 augustus 1997 waarbij, na proefvergunning, aan de verzoekende partij de vergunning wordt geweigerd tot het exploiteren van een feestzaal met dansgelegenheid te 2160 Wommelgem, Herentalsebaan 314;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 december 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 december 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. VERVENNE die, loco Advocaat W. MOORS verschijnt voor de verzoekende partij, en van de Adjunct van de directeur E. DE LAETER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur P. SOURBRON, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gegevens van de zaak de volgende zijn :

1.1. De b.v.b.a. DE HOEVE baat te Wommelgem aan de Herentalsebaan nr. 314 een café-dancing uit.

Van de melding van deze inrichting op 29 februari 1992 wordt door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wommelgem op 19 juli 1994 akte genomen.

1.2. Op 31 januari 1996 dient de zaakvoerder van de b.v.b.a. DE HOEVE bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wommelgem een milieuvergunningsaanvraag klasse 2 in. Deze vergunningsaanvraag moet gesitueerd worden in het licht van de aanvulling van de indelingslijst van de

vergunningsplichtige inrichtingen waardoor dancings voortaan vergunningsplichtig klasse 2 worden. De vergunningsaanvraag wordt dus ingediend overeenkomstig artikel 38, § 1, van het Vlarem I-besluit.

Tijdens het openbaar onderzoek van de milieuvergunningsaanvraag worden 43 schriftelijke en mondelinge bezwaren ingediend waarin sprake is van lawaaihinder, parkeeroverlast, vervuiling en de overenigbaarheid van de inrichting met de planologische bestemming woongebied.

1.3. Met een besluit van 2 mei 1996 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wommelgem de gevraagde vergunning. Deze weigering is gesteund op motieven betreffende de overschrijding van de geluidsnormen, de brandonveiligheid en de diverse processen-verbaal die door de politiediensten in het verleden werden opgemaakt over incidenten in of rond de dancing.

1.4. Op 28 mei 1996 tekent de aanvrager van de vergunning bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen beroep aan tegen het weigeringsbesluit van de gemeente Wommelgem.

1.5. In het kader van de beroepsprocedure worden verschillende adviezen uitgebracht :
a. de Vlaamse Milieumaatschappij verleent op 1 juli 1996 een gunstig advies;
b. de Administratie Milieuvergunningen verleent op 3 juli 1996 een gunstig advies voor een proeftermijn van 1 jaar;
c. de Administratie-ROHM Antwerpen brengt op 5 juli 1996 een voorwaardelijk gunstig advies uit;

d. de Provinciale Milieuvergunningscommissie geeft op 13 augustus 1996 een gunstig advies voor een proeftermijn van 1 jaar.

1.6. Met een besluit van 19 september 1996 doet de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen uitspraak over het beroep en besluit zij het beroepen besluit op te heffen. Aan de verzoekende partij wordt voor een termijn van 1 jaar op proef de vergunning verleend om een lokaal met dansgelegenheid uit te baten. Aan die vergunning worden volgende bijzondere voorwaarden gekoppeld :

"§3. Bijzondere :
1. Exploitante dient een geluidsisolerende deur te plaatsen kant Hofstraat.
2. Vóór 31 december 1996 dient exploitante een akoestisch onderzoek conform de bepalingen van Titel II van het VLAREM (cfr. V70) uit te voeren en de resultaten daarvan mede te delen aan de vergunning-verlenende overheid, de AMV, de Afdeling Milieu-inspectie (AMI) en het gemeentebestuur.
3. Tijdens de exploitatie dienen alle ramen en deuren van de inrichting steeds gesloten te zijn.
4. De exploitatie dient steeds te gebeuren conform de brandweervoorschriften. Bovendien moet worden voldaan aan volgende opmerkingen van de brandweer :
- door de aanbouw van een inkom-sas voldoet de buitendeur niet meer aan de door de wet opgelegde min. breedte;
- de paniekssluiting van de nooddeur langs de Hofstraat opent langs de foutieve zijde, wat in geval van nood dramatische gevolgen kan hebben;
- de hoeve beschikt nog steeds niet over een tweede nooduitgang, zoals reeds opgelegd werd op 25 oktober 1990;
- tijdens de openingsuren van de inrichting mogen geen voertuigen geparkeerd staan voor de inkom en nooduitgang.

1.7. Het besluit van de bestendige deputatie wordt aan de aanvrager van de vergunning betekend op 7 oktober 1996. Op 16 oktober 1996 verstuurt het provinciebestuur aan de vergunningsaanvrager een schrijven met de volgende inhoud :

"Met mijn aangetekende brief van 7 oktober ll. heb ik U een voor eensluidend verklaard afschrift toegestuurd van het besluit van de Bestendige Deputatie dd. 19 september 1996, houdende uitspraak over het bovenvermeld beroep.

In artikel 6, §3 staat vermeld dat de bestendige deputatie zonder bijkomende formaliteiten vóór het verstrijken van de termijn van de vergunning op proef een definitieve beslissing treft over de milieuvergunningaanvraag.

Deze bepaling is echter overbodig, aangezien het hier niet over een proefvergunning gaat, maar een effectieve vergunning voor een termijn van 1 jaar.

De voormelde paragraaf dient dan ook als niet bestaande te worden beschouwd.

Voor U betekent dit concreet dat U wel degelijk tijdig een nieuwe milieuvergunningsaanvraag moet indienen bij het gemeentebestuur van Wommelgem, indien U de inrichting in kwestie verder wenst uit te baten na 19 september 1997."

Op 18 oktober 1997, dus amper 2 dagen later, stuurt het provinciebestuur een nieuwe brief aan de exploitant waarin gemeld wordt dat uit verder nazicht blijkt dat de vergunning wel degelijk werd toegekend voor een proeftermijn van 1 jaar. Het bestuur verzoekt dan ook geen rekening te houden met de inhoud van de eerder verstuurde brief van 16 oktober.

Inmiddels, op 17 oktober 1997, werd door de b.v.b.a. DE HOEVE bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wommelgem een nieuwe vergunningsaanvraag ingediend voor dezelfde inrichting en met hetzelfde voorwerp als de vergunning waarvan de proeftermijn lopende is. Deze aanvraag wordt ontvankelijk en volledig verklaard op 23 oktober 1996.

1.8. Op 13 januari 1997 besluit het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wommelgem "geen gevolg te geven" aan de nieuwe vergunningsaanvraag. Aan die beslissing lijkt vooral het ingewonnen ongunstig advies van de Milieudienst van de

intercommunale IGEAN ten grondslag te liggen waarin gesteld wordt dat de aanvraag op dit ogenblik door het schepencollege niet behandeld kan worden omdat de aanvrager beschikt over een vergunning op proef en de bestendige deputatie zonder bijkomende formaliteiten nog uitspraak zal dienen te doen over het al dan niet verlenen van een definitieve vergunning.

Na dit besluit van het college van burgemeester en schepenen richt de exploitant op 29 januari 1997 een vraag aan de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen over het verder procedureverloop in verband met de ingediende vergunningsaanvragen. Op 3 maart 1997 wordt hem schriftelijk medegedeeld dat de bestendige deputatie op 20 februari 1997 besloten heeft de lopende procedure over de eerste vergunningsaanvraag verder te zetten en dat zij vóór het verstrijken van de termijn van de lopende proefvergunning een definitieve uitspraak zal doen over de vergunningsaanvraag op grond van artikel 38 van het Vlarem I.

1.9. Met het oog op de evaluatie van de proefperiode verzoekt het provinciebestuur van Antwerpen aan de Milieu-inspectie om een evaluatieverslag op te maken aangaande de betrokken inrichting. De Milieu-inspectie stelt op 15 mei 1997 een verslag op waaruit blijkt dat aan de sub. 1.6. geciteerde bijzondere voorwaarden, opgelegd in het besluit van 19 september 1996, was voldaan.

1.10. Vervolgens worden volgende adviezen uitgebracht :

a. De Vlaamse Milieumaatschappij verleent op 4 juli 1997 een gunstig advies.

b. De Administratie Milieuvergunningen brengt op 7 juli 1997 volgend ongunstig advies uit :

"Bij beslissing dd. 19.06.1996 werd aan exploitant een vergunning op proef verleend voor een termijn van 1 jaar.

In de tussentijd werden door exploitant volgende werken uitgevoerd : de nooduitgang werd voorzien van een akoestisch geïsoleerde deur; ook de kierdichtingen werden voorzien van een dubbele afdichting; de muur naar de Hofstraat toe werd bijkomend geïsoleerd; dit alles resulteert in een gevoelige vermindering van de geluidsproduktie afkomstig van binnen de inrichting;

dat aan exploitant werd opgelegd om met gesloten ramen en deuren te werken en om de inrichting om drie uur te sluiten, behalve op zon- en feestdagen (art. 5.32.2§2 Vlarem II);

dat hij zich hieraan tijdens - de nochtans cruciale - proefperiode geenszins heeft gehouden, getuige hiervan de vele PV'S, opgesteld op donder- en vrijdagen, ook na 5 uur 's morgens;

dat ook de parkeeromstandigheden ver van ideaal zijn : naast de dancing is een erg kleine parking (± 10 voertuigen); rechttegenover de inrichting wordt een stuk openbaar domein volgestouwd met wagens (± 40 bij een laatste bezoek op 03.07.ll); bezoekers van de inrichting dienen de drukke Herentalsebaan (op dit ogenblik in herstel/heraanleg) over te steken.

Besluit : ondanks verbeteringen op akoestisch gebied kan moeilijk een definitieve vergunning worden verleend aan een exploitant die de opgelegde voorwaarden tijdens de proefperiode met regelmaat van klok overtreedt."

c. Het laattijdig uitgebrachte advies van de AROHM Antwerpen is gunstig.

d. Op 5 augustus 1997 brengt de Provinciale Milieuvergunningscommissie een ongunstig advies uit. Dit ongunstig advies is gesteund op de vaststelling dat tijdens de proefperiode de opgelegde voorwaarden door de exploitant niet werden gerespecteerd.

1.11. Met een besluit van 28 augustus 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen wordt de gevraagde vergunning definitief geweigerd. De weigeringsmotieven zijn gestoeld op de ongunstige

adviezen van de afdeling Milieuvergunningen van de AMINAL en van de provinciale milieuvergunningscommissie wegens het niet respecteren tijdens de proefperiode van de opgelegde voorwaarden inzake sluitingsuur en het verplicht werken met gesloten ramen en deuren.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij het eerste middel als volgt uiteenzet :

> "de vergunning, welke door verzoekster werd aangevraagd, betreft een milieuvergunning, geregeld door artikel 6,§1,3,b Vlarem I, zijnde een vergunningsaanvraag voor de exploitatie van een inrichting van klasse 2, die na haar inbedrijfstelling vergunningsplichtig klasse 2 wordt door aanvulling of wijziging van de indelingslijst;
> dit betekent dat de oorspronkelijke aanvraag door verzoekster slechts diende te gebeuren in 5 exemplaren bij het College van Burgemeester en Schepenen te Wommelgem, dit conform artikel 6,§1,3,b Vlarem I;
> verzoekster vulde met behulp van de Milieu-ambtenaar van Lier het officieel formulier voor de milieu-aanvraag in, aangezien de dienst "Milieu" van de gemeente Wommelgem met vakantie was;
>
> waar verzoekster haar aanvraag indiende op 31 januari 1996, werd haar ten onrechte meegedeeld dat de aanvraag onvolledig zou zijn, hoewel alle nodige stukken waren meegedeeld;
> conform arikel 38, §§ 1 en 2, 3°, a, b en c Vlarem I diende het College van Burgemeester en Schepenen binnen een termijn van drie maanden uitspraak te doen over de milieuvergunningsaanvraag, met dien verstande dat de uitspraak gebeurt bij aktename, geldend als vergunning;

tevens betaalde verzoekster ten onrechte tweemaal dossiertaks van respectievelijk 2.500 frank en 10.500 frank aan de Gemeente Wommelgem;
vervolgens plaatste het Gemeentebestuur van Wommelgem een groot geel bord in de voorhof van het pand van verzoekster, waarop stond vermeld dat verzoekster de dansgelegenheid zou uitbreiden, wat in strijd is met de werkelijkheid, daar verzoekster nooit enig voornemen inzake uitbreiding heeft geuit;
door het Gemeentebestuur werd opdracht gegeven tot een openbaar onderzoek, hoewel dit niet staat geschreven voor een inrichting in de zin van artikel 6, §1,3,b Vlarem I;
nooit heeft verzoekster vanwege de Burgemeester van Wommelgem een voor eensluidend verklaard afschrift ontvangen van de beslissing dd. 2 mei 1996, waarbij de vergunning werd geweigerd, hoewel dit nochtans is vereist conform artikel 36.1 en 36.5,b Vlarem I;
nadat verzoekster via de pers in kennis werd gesteld van de door het College van Burgemeester en Schepenen genomen beslissing, tekende zij bij verzoekschrift van 28 mei 1996 beroep aan tegen voormelde beslissing;
bij besluit dd. 19.09.1996 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad te Antwerpen werd het beroep van verzoekster ontvankelijk en gegrond verklaard en werd een proefvergunning van één jaar verleend aan verzoekster;
ondanks de gunstige adviezen van de Afdeling Milieu-inspectie, de Brandweer, de Vlaamse Milieumaatschappij, de N.V. Aquafin, de Cel Ruimtelijke Ordening van de Afdeling ROHM van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen werd de verlenging van de proefvergunning geweigerd;
deze gunstige adviezen werden nochtans nergens weerlegd;
artikel 30 Vlarem I bepaalt echter dat de besluiten inzake de beslissing over de milieu-aanvraag sterk dienen gemotiveerd te worden, terwijl verweerster nalaat te motiveren waarom zij voormelde positieve adviezen niet volgt;
een gebrekkige motivering staat gelijk met afwezigheid van motivering;
- zie R.v.St., Van Ooteghem, nr. 27.488, 29 januari 1987;

tenslotte dient opgemerkt dat de bekendmaking van de bestreden beslissing aan verzoekster is geschied overeenkomstig de voorschriften van artikel 40,§2,2f Vlarem I, terwijl de procedure van bekendmaking diende nageleefd conform artikel 40, §2,3 Vlarem I;
in de bestreden administratieve beslissing verwijst verweerster ten onrechte naar artikel 18,§1 van het Milieuvergunningsdecreet om haar bevoegdheid voor het nemen van een definitieve beslissing na

proefvergunning te verantwoorden, aangezien voormeld artikel geen betrekking heeft op deze bevoegdheid;"

2.1.2.1. Overwegende dat prima facie de verwerende partij in haar nota terecht betoogt dat diverse kritieken louter betrekking hebben op het niet bestreden besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 19 september 1996 houdende het verlenen van de vergunning voor een proeftermijn van 1 jaar; dat dienvolgens die kritieken terzijde worden gelaten;

2.1.2.2. Overwegende dat tegen het bestreden besluit volgende grieven kunnen worden ontwaard :

- schending van artikel 30 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I),
- schending van artikel 40, § 2, 3˚, van het Vlarem I,
- schending van artikel 18, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet);

2.1.2.3. Overwegende, wat de eerste grief betreft, dat het gunstig advies van de Vlaamse Milieumaatschappij louter betrekking heeft op het aspect van de lozing van afvalwater; dat het advies van de AROHM een stilzwijgend gunstig advies is en louter kan slaan op de stedenbouwkundige beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag; dat in het verslag van de Milieu-inspectie geen vaststellingen of uitspraken werden gedaan over het al dan niet respecteren van de sluitingsuren; dat klaarblijkelijk omstreeks het sluitingsuur door de milieu-inspectie geen controles blijken te zijn uitgevoerd; dat aangezien geen van de in die adviezen beoordeelde elementen betrekking hebben op

het decisief weigeringsmotief, te weten het niet respecteren door de exploitant gedurende de proefperiode van de voorwaarden inzake sluitingsuren en het werken met gesloten deuren en vensters, deze adviezen dan ook niet formeel dienden te worden weerlegd; dat de verwerende partij zich dan ook voldoende lijkt te hebben kunnen steunen op de diverse processen-verbaal en vaststellingen van de rijkswacht daterend van na 17 januari 1997 en waaruit voornoemde overtredingen blijken, om de definitieve vergunning te weigeren; dat de eerste grief niet ernstig is;

2.1.2.4. Overwegende, dat de verzoekende partij nalaat aan te geven waarom in casu door de bestendige deputatie de procedure van artikel 40, § 2, 3˚, e van het Vlarem I die de procedure regelt indien het college van burgemeester en schepenen definitief uitspraak doet over een vergunningsaanvraag na een vergunning op proef, zou moeten worden gevolgd; dat de grief niet ernstig is;

2.1.2.5. Overwegende dat luidens artikel 18, § 1, van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 de bevoegde overheid vóór het verstrijken van de termijn van de proefvergunning een definitieve beslissing neemt over de vergunningsaanvraag; dat de verzoekende partij zich louter beperkt tot het poneren dat in de bestreden beslissing door de verwerende partij ten onrechte naar dat artikel wordt verwezen ter bepaling van haar bevoegdheid; dat zij evenwel de bevoegdheid van de verwerende partij te dezen niet betwist; dat de grief niet ernstig is;

2.1.2.6. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat het eerste middel niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als tweede middel aanvoert :

"Schending van beginselen van behoorlijk bestuur :
nadat verzoekster in kennis werd gesteld van het besluit dd. 19 september 1996 van de Bestendige Deputatie tot het verlenen van een proefvergunning van 1 jaar, ontving zij een aangetekend schrijven dd. 16 oktober 1996 vanwege de Heer De Laeter, de Adjunct van de Directeur, waarin stond vermeld dat geen proefvergunning, doch wel een definitieve vergunning van 1 jaar was afgeleverd;
aangezien verzoekster in dit schrijven tevens werd aangemaand om wel degelijk tijdig een nieuwe milieuvergunningsaanvraag in te dienen bij het College van Burgemeester en Schepenen van Wommelgem, diende zij deze aanvraag reeds in op 17 oktober 1996;
bij aangetekend schrijven dd. 18 oktober 1996 vanwege de Heer Leo Brouns, tevens adjunct van de Directeur der Bestendige Deputatie, werd de inhoud van het schrijven dd. 16 oktober 1996 volledig weerlegd, zodat verzoekster zich bedrogen voelde door verweerster;
het aangetekend schrijven dd. 16 oktober 1996 verwekte immers zekere verwachtingen bij verzoekster, welke nadien gefrustreerd werden door de inhoud van het aangetekend schrijven dd. 18 oktober 1996;
verzoekster had intussen reeds een nieuwe milieuvergunningsaanvraag ingediend bij het Gemeentebestuur van Wommelgem en had opnieuw dossiertaks moeten betalen;
door dergelijke praktijken miskent verweerster de belangen van een goed bestuur en heeft zij het opgewekt vertrouwen in hoofde van verzoekster beschaamd, terwijl in het zorgvuldigheidsbeginsel is vervat dat het bestuur verplicht is te vermijden dat rechtmatige verwachtingen, waaronder de door het bestuur verwekte verwachtingen, van de geadministreerde gefrustreerd worden;
- zie R.v.St., Bracke, nr. 20.324, 13 mei 1980, R.W., 1981-82, 484, met noot Van Noten, W.;
dat de belangen van verzoekster miskend werden, blijkt o.m. uit het gegeven dat zij louter op basis van het aangetekend schrijven dd. 16 oktober 1996 vanwege verweerster een nieuwe milieuvergunningsaanvraag indiende bij het College van Burgemeester en Schepenen van Wommelgem, terwijl door het College daarentegen geen gevolg kon gegeven aan de aanvraag van verzoekster om reden dat er in feite een proefvergunning van 1 jaar was verleend door verweerster; - zie stuk 5;
het gebrekkige bestuur door verweerster en de procedurefouten, welke hiermee gepaard gingen, hebben in hoofde van verzoekster een gevoel van rechtsonzekerheid gecreëerd;"

2.2.2. Overwegende dat op 7 oktober 1996 aan de verzoekende partij het besluit van 19 september 1996 van

de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen werd betekend; dat in het besluit duidelijk wordt vermeld dat "de gevraagde vergunning gedeeltelijk wordt toegestaan voor een termijn van 1 jaar op proef" en dat in artikel 3 nogmaals wordt gesteld dat "de in artikel 1 bedoelde vergunning op proef wordt verleend voor een termijn (...) die eindigt op 19 september 1997"; dat de verzoekende partij dan ook zelf had kunnen opmerken dat de mededeling bij brief van 16 oktober 1996 berustte op een materiële vergissing, die alsdan vrijwel onmiddellijk met het schrijven van 18 oktober 1996 werd rechtgezet; dat daarenboven die brief van 16 oktober 1996 inhoudelijk geen enkele concrete verwachting naar het verkrijgen van een definitieve vergunning creëerde; dat, integendeel, die brief de verzoekende partij in een minder gunstige positie plaatste dan dat de vergunning van 19 september 1996 en de corrigerende brief van 18 oktober 1996 deden, daar de inhoud van eerstgenoemde brief de verzoekende partij er toe noopte een nieuwe vergunningsaanvraag in te dienen en alsdan de ganse procedure volledig zou moeten worden doorlopen, terwijl de vergunning op proef de verzoekende partij het voordeel bood te genieten van de in artikel 40, § 1, van het Vlarem I voorziene versnelde procedure voor de definitieve beoordeling van de op proef toegekende milieuvergunningsaanvraag en van de tijdelijke voortzetting van de exploitatie; dat de verzoekende partij zich dan ook niet lijkt te kunnen beroepen op de met de vereiste spoed rechtgezette materiële vergissing ter aanvoering van de schending van het vertrouwensbeginsel; dat het tweede middel niet ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij als derde middel aanvoert :

"<u>Onjuiste voorstelling der feiten</u> :

het weze beklemtoond dat de bestreden beslissing werd genomen met inachtname van een aantal vermoedens en veronderstellingen, welke niet naar waarheid werden gecontroleerd;

verder werd een petitie aan de omwonenden en vervolgens aan verweerster voorgelegd, waarin een aantal feiten staan opgesomd, welke de reputatie van verzoekster ernstig schaden, doch op geen enkele wijze naar waarheid werden gecontroleerd;

tevens dient opgemerkt dat de petitie door de omwonenden werd ondertekend, terwijl zij ingevolge de gebrekkige bekendmaking door het College van Burgemeester en Schepenen in de mening verkeerden dat verzoekster een vergunning wenste te bekomen voor uitbreiding van de dansgelegenheid;

zo werd in deze petitie vermeld dat een medewerker van verzoekster enkele jaren terug om het leven is gekomen, terwijl de portier van verzoekster inderdaad een aantal jaren geleden omkwam bij een verkeersongeval nabij zijn woning te Schoten, wat totaal vreemd blijft aan de uitbating van verzoekster;

verder is in dezelfde petitie sprake van drugs, terwijl geen enkel vermoeden dienaangaande door objectieve gegevens wordt gestaafd, waar integendeel bij het renoveren van de parking van verzoekster enkel een insulinespuit werd opgegraven;

vervolgens wordt ten onrechte de indruk gewekt alsdat een bezoeker van De Hoeve met zijn wagen een gevel in de Vogelenzang zou hebben geramd, terwijl de betreffende aanrijder in werkelijkheid geen bezoeker van De Hoeve betrof;

verweerster verwijst naar 'verschillende' vaststellingen door de rijkswacht van overtredingen van het sluitingsuur op andere dagen dan zon- en feestdagen sedert 17 januari 1997, doch hieruit kan geenszins afgeleid of een aantal van deze vaststellingen representabel kan beschouwd, dan wel zijn geschied op initiatief van éénzelfde persoon;

verder vernoemt verweerster drie processen-verbaal, welke werden overgemaakt aan de Procureur des Konings te Antwerpen, doch er wordt geen enkele specificatie gegeven nopens de juiste data van deze processen-verbaal;

reeds 40 jaar lang is De Hoeve geopend tijdens de nachtelijke uren, doch nooit heeft De Hoeve zoveel problemen gekend met de overheid, als vanaf het indienen der vergunningsaanvraag op 17 januari 1996;

ingevolge de onjuiste bekendmaking van de vergunningsaanvraag door het College van Burgemeester en Schepenen, werden de omwonenden ten onrechte gealarmeerd en werden alle mogelijke maneuvers gehanteerd om verzoekster de deuren te doen sluiten;

nochtans heeft verzoekster alle middelen aangewend om zowel de Vlarem-wetgeving als de haar opgelegde bijzondere voorwaarden strikt na te leven;

blijkens het evaluatieverslag van de Afdeling Milieu-Inspectie dd. 20 mei 1997 heeft verzoekster alle voorwaarden, haar opgelegd bij besluit dd. 19 september 1996 van verweerster, strikt nageleefd en werd gunstig advies verleend, mits verzoekster erop zou toezien dat alle ramen en deuren werden gesloten en geen voertuigen zouden geparkeerd staan voor de inkomdeur en de nooduitgang;

verzoekster heeft zich strikt gehouden aan de mededeling aan verweerster van de positieve resultaten van het akoestisch onderzoek, dat werd uitgevoerd door Technum;

waar verweerster verwijst naar drie processen-verbaal m.b.t. het sluitingsuur, verdovende middelen en slagen en verwondingen, is zij als administratieve overheid geenszins bevoegd om van deze processen-verbaal kennis te nemen en hieruit enige conclusie te trekken, aangezien deze bevoegdheid uitsluitend wordt voorbehouden aan het parket en de penale rechter;

verweerster steunt haar beslissing tot weigering op het ongunstig advies dd. 7 juli 1997 van de Afdeling Milieuvergunningen van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, afgekort A.M.V. , alsmede op het ongunstig advies dd. 4 juli 1997 van de Provinciale Milieuvergunningscommissie, waarin o.m. als negatieve elementen worden opgesomd :

- de vele processen-verbaal, opgesteld op donderdag- en vrijdagen;
- de parkeeromstandigheden zijn verre van ideaal;
- voorwaarden van gesloten ramen en deuren niet gerespecteerd;

wat betreft de parkeeromstandigheden weze beklemtoond dat verzoekster alle middelen aanwendt om zelf zoveel mogelijk parkeerplaatsen te voorzien;

verzoekster heeft reeds in 1985 een afspraak gemaakt met de Regie Bruggen en Wegen van de provincie Antwerpen om tijdens de openingsuren van De Hoeve het openbaar en onteigende domein over De Hoeve te mogen gebruiken als parking;

in ruil voor dit gebruiksrecht diende verzoekster dit openbaar domein op eigen kosten te onderhouden, welke voorwaarde zij tot op heden nog steeds naleeft;

aangaande de voorwaarde van gesloten ramen en deuren dient er wel op gewezen dat De Hoeve geen ramen, noch deuren heeft langs de Hofstraat en de Herentalsebaan, behoudens de nooduitgang;

de ramen, waarvan sprake in het advies, betreffen enkel ramen en deuren van de privévertrekken, waarlangs zeker en vast geen geluid hoorbaar kan zijn;

verder dient opgemerkt dat de vermelde processen-verbaal alle louter en alleen processen-verbaal van bevinding zijn, opgemaakt na klacht van slechts één

persoon, te weten dame Goossens, wonende te 2160 Borsbeek, Vogelenzang 12;

tevens werden klachten in aanmerking genomen, welke dateren van 1980 en aldus geen enkele betrekking kunnen hebben op de uitbating door verzoekster, welke slechts aanvang nam in 1985;

vooral hielden het A.M.V. en de P.M.V.C. er voorheen heel andere standpunten op na bij het besluit van verweerster dd. 19 september 1996, waarbij de vergunning op proef van 1 jaar aan verzoekster werd verleend;

de verslagen, welke alsdan door het A.M.V. en de P.M.V.C. werden neergelegd, vermeldden o.m. het volgende :

- er kan niet gesteld worden dat de inrichting niet thuishoort in dit woongebied;
- de Cel Ruimtelijke Ordening bevestigt dat de dansgelegenheid volgens de gehanteerde normen over voldoende parkeergelegenheid beschikt;
- indien de nieuwe geluidsisolerende deur geplaatst wordt kant Hofstraat, zal de geluidshinder afnemen. Dit zal moeten blijken uit een akoestisch onderzoek;
- de overige bezwaren van klagers betreffen randverschijnselen;

gelet op het voorgaande kan niet begrepen worden hoe het komt dat dezelfde instanties er sinds de aanvang van de proefvergunning heel andere standpunten op na houden, terwijl verzoekster integendeel alle middelen heeft gehanteerd om aan de haar opgelegde voorwaarden tegemoet te komen;

dit verschijnsel gaat in tegen het beginsel van continuïteit van bestuur, terwijl de verwachtingen in hoofde van verzoekster worden verschalkt door de plotse verandering van mening van het A.M.V. en de P.M.V.C.;

in tegenstelling tot procedure voorafgaand aan het besluit van 19 september 1996, werd verzoekster bij monde van haar zaakvoerder thans niet gehoord, zodat verzoekster zich op geen enkele wijze heeft kunnen verweren tegen de nieuw ontwikkelde argumenten van het A.M.V. en de P.M.V.C., zodat haar recht van verdediging geschonden werd;

uit de verplichting tot zorgvuldigheid bij de feitenvinding vloeit immers voort dat in beginsel geen feit als bewezen of niet bewezen kan worden aangezien, zonder bij de betrokken persoon direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken;

- zie R.v.St., Lambregts, nr. 28.938, 1 december 1987;

2.3.2.1. Overwegende, wat de beweerde onjuiste voorstelling van de feiten betreft, dat de motieven van

het bestreden besluit niet zijn gesteund op de inhoud van de petitie van de omwonenden, zodat het betoog over de onjuiste voorstelling van de daarin uiteengezette klachten over de dood van een portier van de dancing, het druggebruik en een verkeersongeval rechtens niet relevant is; dat evenmin uit het bestreden besluit blijkt dat de parkeerproblematiek aan de basis ligt van de vergunningsweigering; dat het determinerend weigeringsmotief lijkt te zijn gestoeld op het niet naleven van een aantal milieuvoorwaarden opgelegd in het besluit van de bestendige deputatie van 19 september 1996, zoals vastgesteld werd in diverse processen-verbaal van de rijkswacht, opgesteld sedert 17 januari 1997; dat de verzoekende partij de geldigheid van de processen-verbaal niet betwist; dat de verwerende partij dan ook gerechtigd lijkt te steunen op die processen-verbaal bij de beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag; dat de bewering dat die processen-verbaal zijn opgesteld na klacht "van slechts één persoon" aan die vaststelling geen afbreuk doet; dat de grief niet ernstig is;

2.3.2.2. Overwegende, wat de aangevoerde schending van het continuïteitsbeginsel betreft, ontleend aan het feit dat de administratie milieuvergunningen en de provinciale milieu- en vergunningscommissie in hun respectieve adviezen over de definitieve beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag na de proeftermijn een ander standpunt hebben ingenomen dan zij voorheen hadden gedaan tijdens de procedure die heeft geleid tot de beslissing waarin de vergunning werd toegestaan voor een periode op proef, dat bij de definitieve beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag na een proeftermijn het er voor de bestuursoverheid in essentie op aankomt zich een definitief oordeel te vormen over de vergunningsaanvraag aan de hand van de grondige evaluatie van de proefperiode; dat een beoordeling na een proefperiode

kan leiden tot een ander inzicht dan vóór de proefperiode; dat het van een zorgvuldig bestuur getuigt dat de adviesverlenende instanties acht slaan op de resultaten van de proefperiode en hun advies niet louter baseren op elementen die reeds gekend waren ten tijde van de procedure die heeft geleid tot de proefvergunning; dat zoniet, een vergunning voor een proeftermijn zinloos zou zijn; dat de grief niet ernstig is;

2.3.2.3. Overwegende, wat de aangevoerde schending van de hoorplicht betreft, daar de verzoekende partij tijdens de procedure over de definitieve beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag na een proefperiode niet zou zijn gehoord door de provinciale milieuvergunningscommissie, dat naar luid van artikel 24, § 4, van het Vlarem I de aanvrager van een milieuvergunning op zijn verzoek door de commissie wordt gehoord en dat hij het verzoek schriftelijk dient te richten tot de voorzitter van de provinciale milieuvergunningscommissie binnen de in die bepaling vastgestelde termijn; dat de verwerende partij formeel betwist dat de verzoekende partij ooit een dergelijk verzoek tot de voorzitter van de provinciale milieuvergunningscommissie heeft gericht; dat de verzoekende partij van haar kant niet beweert, laat staan aantoont, dat zij dat wel heeft gedaan; dat de grief niet ernstig is;

2.3.2.4. Overwegende dat het derde middel in geen van zijn onderdelen ernstig is;

2.4. Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarde; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen;

B E S L U I T :

<u>Enig artikel</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf februari 1900 achtennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **M.-R. BRACKE.**